

Szanowny Panie Premierze,

Z zalem i niepokojem przyjęliśmy informację, że Rząd RP, w ramach poszukiwania oszczędności, podjął decyzję o odsunięciu w czasie wejścia w życie przygotowywanej w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej **ustawy o wsparciu rodziny i systemie pieczy zastępczej nad dzieckiem**. Proponowane w założeniach do ustawy rozwiązania dawały nadzieję na efektywną pomoc dzieciom i rodzinom wykluczonym stwarzając tym samym szansę na pozostanie dzieci w środowisku lokalnym, bez konieczności umieszczania ich w placówkach. Ta kompleksowa ustawa umożliwiłaby powstanie po raz pierwszy realnych form bezpośredniej wszechstronnej pomocy rodzinie w kryzysie. Wyciągając wnioski z dotychczasowych doświadczeń, twórcy ustawy zaproponowali mechanizmy wsparcia i rozwoju rodzinnej opieki zastępczej oraz stopniowe ograniczanie form opieki instytucjonalnej.

Obecnie funkcjonujący system pomocy społecznej jest drogi, mało efektywny i wymaga zasadniczych zmian. Ogranicza się on do biernych form pomocy, takich jak przyznawanie zasiłków i kierowanie do placówek opiekuńczych. Formy te raczej pogłębiają i utrwalają dysfunkcje dzieci i rodzin korzystających z pomocy, niż pomagają im wydobyć się z obszaru wykluczenia społecznego. Ogłoszona w 1999 roku reforma systemu opieki nad dzieckiem i rodziną nie powiodła się i pomimo niżu demograficznego liczba dzieci kierowanych do opieki poza rodziną stale rośnie. Rodzinna opieka zastępcza, która miała być skuteczną alternatywą dla domów dziecka nie rozwija się napotykać na wiele trudności. Taki stan rzeczy generuje bardzo niekorzystne skutki społeczne i ekonomiczne. Ugruntowuje się marginalizacja wielu polskich rodzin. Wychowuje się pokolenie „wyuczonej bezradności”, zasilające szeregi klientów pomocy społecznej. Pogłębiają się dysfunkcje dzieci wychowywanych w patogenicznych domach dziecka. Ta sytuacja pewnie się pogorszy w związku z kryzysem i przewidywanym wzrostem bezrobocia. Dotyka to najsłabszych rodzin, które nie znają i nie potrafią bronić swoich praw. Masowe kierowanie dzieci do placówek bez udzielenia fachowej pomocy ich rodzinom jest też niezgodna z prawem, standardami europejskimi, Strategią UE i zaleceniami Komitetu Ministrów Rady Europy.

Jesteśmy przekonani, że niewielkie i wyłącznie doraźne oszczędności finansowe uzyskane z odłożenia tej ustawy będą skutkować znacznie większymi kosztami społecznymi i finansowymi, które dzieci i rodziny, państwo i my obywatele będziemy musieli ponosić przez wiele lat. Środki na wdrożenie tej ustawy można znaleźć w funduszach europejskich (szkolenie kadr, programy pilotażowe) oraz np. upraszczając niepotrzebną i kosztowną procedurę przyznawania zasiłków przez pomoc społeczną. W trudnej sytuacji spowodowanej kryzysem gospodarczym można ustawę przyjąć, wprowadzając okres *vacatio legis* na te jej rozwiązania, które generują największe koszty dla budżetu państwa.

Apelujemy do Pana Premiera o podjęcie prac nad przyjęciem projektowanej ustawy o wsparciu rodziny i systemie pieczy zastępczej nad dzieckiem. Ogłoszenie przez Sejm RP roku 2009 „Rokiem Rodzinnej Opieki Zastępczej” to zobowiązanie dla polityków do stworzenia takich rozwiązań systemowych, by rodziny w kryzysie znajdowały pomoc i wsparcie na poziomie lokalnym, a w uzasadnionych sytuacjach dzieci trafiały do rodzinnych form pieczy zastępczej.

imię i nazwisko .....

zawód .....

miejsce pracy .....

miejsceowość .....